

ת"פ 6958/08/20 - מדינת ישראל נגד א' מ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6958-08-20 מדינת ישראל נ' מ'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי אוחיון, תביעות ירושלים המאשימה
נגד
א' מ'
ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל הנאשמים

גזר דין

כתבי האישום בהם הודה הנאשם

ת"פ 6958-08-20 (התיק העיקרי) - במסגרת תיק זה הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן אגב הסדר ללא הסכמה עונשית, בביצוע עבירות של **התפרצות למקום מגורים בצוואתא**, לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (החוק) ובעבירה של **גניבה בצוואתא**, לפי סעיפים 384 ו-29(א) לחוק. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם הוא בעל רכב מזדה מס' רישוי 3150262 (**הרכב**), שמדינה ביקשה לחלט. בתאריך 7.6.2020 הגיע הנאשם ברכב יחד עם אחר סמוך למקום מגוריהם של המתלוננים במבשרת ציון. השניים החנו את הרכב עשרות מטרים מן הבית והלכו לכיוונו. בשלב זה הנאשם והאחר התפרצו לבית דרך חלון תריסים חשמלי בסלון, ומתוך הבית גנבו חפצים רבים ובהם שני מסכי טלויזיה גדולים שנעקרו מן הקיר, בשמים רבים ומוצרי קוסמטיקה, אייפד, טלפונים ניידים ומשקפי שמש. השניים נטלו את הדברים והעבירו אותם לרכבם. כעבור כשעה הפתיעו המתלוננים את הנאשם כשהגיעו לביתם חזרה, כשהאחר נמלט מהמקום ברכב כשהוא מנופף למתלוננים לשלום. הנאשם הצליח להצטרף לאחר לרכב. לאחר לכתם של הנאשם והאחר התברר, כי נגרם נזק לחלון התריסים ולחפצים בבית, וכן התברר כי הנאשמים השאירו שק ובו כלי פריצה.

ת"פ 42365-08-19 (התיק המצורף) - במסגרת תיק זה הודה הנאשם בכתב האישום המקורי בעבירה של **החזקת כלי פריצה**, לפי סעיף 409 לחוק, בכך שביום 20.1.2019 נהג ברכבו ובעת שנתפס, היה ברכבו לום ברזל באורך 50 ס"מ, וכן כובע גרב וכפפות בד בצבע שחור.

מהלך הדין

הנאשם נעצר בעקבות אירועי התיק העיקרי ביום 23.7.2020 וביום 31.7.2020 שוחרר בהחלטות חברי כב' השופט

סילברמן, והחלטת כב' השופט בר-עם בערר שהגישה המדינה על החלטת השחרור, שנדחה (עמ"ת 70358-07-20 מיום 31.7.2020), וזאת בתנאי מעצר בית מלא, תנאים שלא השתנו למעשה. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשני כתבי האישום כאמור לעיל, ללא הסדר עונשי, ונשלח הן לשירות המבחן והן לממונה על עבודות השירות לעריכת תסקיר. אלא שבשל מצוקת הנאשם במעצר הבית, ביקש לסיים את ההליכים בהקדם, תוך מודעות להשלכות הדבר על החלופות העונשיות שיעמדו בפני בית המשפט.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר היחיד שהוגש בעניינו והתייחס הן להליך העיקרי והן לעניין תנאי השחרור עולה, כי הנאשם כבן 25, רווק והבכור מבין אחיו ואחיותיו, מתגורר עם משפחתו באבו-גוש. לנאשם אחות בעלת צרכים פיזיים מיוחדים. הנאשם פרש מלימודים בכתה י' משום שלא מצא בהם עניין, ואז החל להתחבר לחברה שולית, ולצורך סמים ואלכוהול. לפני כשנה וחצי דיווחה משפחתו על התנהגות חריגה אצל הנאשם, והוא אף הופנה לאבחון ולטיפול פסיכיאטרי פרטיים ואף נרשמו לו תרופות אותן אינן נוטל באופן סדיר. שירות המבחן מצא, כי הנאשם חסר מודעות לבעיית השימוש לרעה בחומרים אלו, והוא אינו מעוניין בטיפול. עוד התרשם שירות המבחן מקושי ממשי של הנאשם בבחון המציאות וסבר שעליו לעבור אבחון פסיכיאטרי. הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו, לא הביע תובנה לצורך בטיפול, ולכן שירות המבחן מצא כי נשקף מן הנאשם סיכון, אם לא יטופל. לכן לא יכול היה לבוא בהמלצה כלשהי בעניינו.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת משנת מאסר וענישה נלווית. ב"כ הנאשם עמדה על נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם וביקשה שלא למצות עמו את הדין.

קביעת מתחם הענישה ההולם

בבואו לקבוע את מתחם הענישה, על בית המשפט לתת בכורה לעקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם הם ביטחונם של האדם בתוך ביתו, פרטיותו וזכותו לקניין. התפרצות למקום מגורים בשעת יום, כשיש חשש ממשי למפגש עם יושבי הבית, טומנת בחובה סכנה גדולה להתדרדרות האירוע לאירוע אלים כתוצאה מאותו אירוע מפחיד ומפתיע. בענייננו מידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה נוכח נסיבות ביצוע העבירה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - בתיק העיקרי מדובר בעבירה מתוכננת שבוצעה בצוותא. הנאשמים הוציאו לפועל תוכנית עבריינית להתפרץ לדירה, לגנוב ממנה רכוש ולהימלט ממנה. אגב כך פגשו בבעלי הדירה שחזרו לתומם לביתם ותפסו אותם בשעת מעשה. האחר אף נפנף בזלזול ובציניות ליושבי הדירה לשלום כשנמלט יחד עם הנאשם. מדובר במעשים חמורים מכוערים ומפחידים, שבפועל גרמו נזק לרכוש, זרעו בהלה ותחושות קשות במתלוננים, ובנס לא הסתיימו בפגיעה בנפש. אשר לתיק המצורף - מדובר בתיק שקדם בזמן לאירוע נשוא התיק העיקרי, כשהוא פחות

בחומרתו, אך מלמד על כוונת מכוון לבצע התפרצות וגניבה. בשני המקרים נעשה שימוש ברכב ככלי מסייע לביצוע של העבירות, וקיימת הסלמה בין התיק המצורף לתיק העיקרי, בחלוף מספר חודשים ביניהם.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בתי המשפט מבכרים עונשים מרתיעים בעבירות של התפרצות לבית מגורים בשל הפגיעה הקשה ביושבי אותם בתים. בעפ"ג (ב"ש) 13824-08-17 **מ"י** נ' **אוחיון** (מיום 16.10.2017) נקבע כי "אכן יש לתת משקל בקביעת מתחמי הענישה והענישה בפועל, גם לנזק שנגרם במהלך ההתפרצויות, אולם עיקר הדגש צריך שיהיה על עצם ההתפרצות; החדירה לפרטיות של האנשים; לפוטנציאל הנזק העצום; ולפוטנציאל האלימות שיכולה הייתה להתלקח, אילו היו דיירי הדירות בבתיים באותה עת".

בעפ"ג (חיפה) 29973-10-19 **מ"י** נ' **מוגרב** (מיום 25.6.2020), אושר עונש של 6 חודשי עבירות שירות כתוצאה של חריגה ממתחם שבין 6 ל-24 חודשי לכל מקרה התפרצות לדירה וגניבה, בשל תהליך שיקומי. ברע"פ 426/18 **חג'אזי** נ' **מ"י** (מיום 22.1.2018) אושר מתחם שבין 7 ל-24 חודשי מאסר כשהנאשם ניסה להתפרץ לדירה והופתע ע"י יושביה, תוך שגרם לה נזק. שם נדון הנאשם ל-28 חודשי מאסר בגין מספר מקרי התפרצות. ברע"פ 6038/19 **אסלאן** נ' **מ"י** (מיום 26.9.2019) אושר מתחם שבין 16 ל-38 חודשי מאסר ועונש של 18 חודשי מאסר בנסיבות של התפרצות בצוותא לדירה, גניבה וניסיון התפרצות. שם הנסיבות היו חמורות מעט ממקורנו. ברע"פ 1976/18 **אלמלח** נ' **מ"י** (מיום 24.4.2018) נדון נאשם ל-20 חודשי מאסר לאחר שהורשע ב-3 מקרי התפרצות לדירה וגניבה בצוותא, על בסיס מתחם שבין 12 ל-24 חודשים לכל אישום. אשר להחזקת מכשירי פריצה, לרוב עבירה זו נלווית לעבירות רכוש אחרות ויש קושי למצוא פסיקה נבדלת לעבירה זו בלבד.

מתחם הענישה - נוכח כל האמור יעמוד מתחם הענישה על בין 10 ל-24 חודשי מאסר בתיק העיקרי ובין מאסר מותנה ועד מספר חודשים לרבות בעבודות שירות בתיק המצורף.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם צעיר לימים, כבן 25, ללא עבר פלילי, הודה בשני תיקים ובכך חסך בזמן שיפוטי ניכר. הוא לא הפר את תנאי מעצר הבית בהם נתון כשנה בתנאים קשים מאוד, כתוצאה מנסיבותיו המשפחתיות. לצד זאת, הנאשם התקשה לקבל אחריות למעשים ולהכיר בצורך לעבור טיפול, וספק אם הפנים את הצורך לשנות את דרכיו. למרבה הצער, לא התאפשר כאן מיצוי של מסלול טיפולי, שעשוי היה להשיב את הנאשם לדרך חיובית ונורמטיבית.

המיקום במתחם - נוכח העובדות שצינתי, סברתי שיש למקם את הנאשם עד למחצית המתחם שקבעתי, והואיל והנאשם צפוי למאסר בפועל לראשונה בחייו, אין להטיל עליו תקופה ארוכה מדי, על-מנת למנוע את דרדורו לפשיעה מעבר למצב הנוכחי. אציין, כי דעתי אינה נוחה מן המצב שבו לא עומדות לפניי חלופות אחרות, ואולם אני מכבד את החלטתו של הנאשם לסיים את ההליכים בנסיבות העניין.

גזירת הדין

נוכח כל האמור מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 3

א. 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו על-פי חישוב שב"ס שיכריע. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בכלא "ניצן" ברמלה, עד ליום 1.8.2021 בשעה 12:00 כשהוא מצויד בת"ז ובהעתק גזר הדין. עד להתייצבותו של הנאשם לריצוי העונש, יעמדו התנאים המגבילים על כנם;

ב. 9 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע, בתוך שלוש שנים משחרורו;

ג. 3 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון, בתוך שלוש שנים משחרורו;

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם עד ליום 2.1.2022.

ה. פיצוי למתלוננים עדי תביעה 1 ו-2 בתיק העיקרי, בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 2.1.2022.

ו. מורה על חילוט הרכב והשמדתו.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הדין הקבוע ליום 6.10.2021 מבוטל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, במעמד הצדדים.